

denne Praksis og gjorde Finansudvalget til en Domstol eller Overanklager eller hvad man vil og vilde komme frem med de Oplysninger, som eet Medlem af Finansudvalget forlangte, da vilde det ogsaa være et kraftigt Stød mod den Myndighed, som Finansudvalget med Rette har i alle de Sager, som er henlagt til det.

Jeg har derfor rettet det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg — det ærede Medlem har saa tidt sagt: Kortene paa Bordet — lad os faa at vide i Dag tydeligt og klart: hvem er Bagmanden? og jeg har rettet det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Rasmussen: Beklager det ærede Medlem ikke, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg som Redaktør af „Social-Demokraten“ har udslynget en ærerørig Sigtelse mod en Mand, og at han saa maa trække sig tilbage fra Beskyldningen, efter at Sagen er blevet undersøgt og Beskyldningen har vist sig at være forkert? Beklager det ærede Medlem ikke det? Sagen har staaet paa Erklæringen af 11. Juli 1916. Sigtelser for Spekulation i al Almindelighed i sit eget Selskab vilde ikke være blevet optaget til Undersøgelse. I den Henseende vilde vi have afventet den Indberetning, der maatte komme fra den nedsatte Kommission.

Det har gjort mig ondt, at jeg skulde spille saa meget af Rigsdagens Tid. Jeg tror, at vi herinde paa Rigsdagen skulde bestræbe os efter at komme over til de Sager, der interesserer Offentligheden. Offentligheden har med Rette Krav paa, at vi giver os af med disse Sager, f. Eks. med Spørgsmaalet om at skaffe Balance. Jeg tror, at den danske Offentlighed misbilliger, at vi bruger vor Tid til den Slags, som vi her bruger den til. Derfor har jeg kun med Nød og neppe kunnet bekvemme mig til at tage Ordet for en saa lang Tid, men jeg har dog gjort det. Jeg haaber ikke at skulle blive nødt til en Gang til at udtale mig om denne Sag. Lad os være enige om her kun at give os af med Sager, der er af Betydning, men ikke med denne Slags ørkesløse Sager. Jeg var glad ved at se Dagbladet „Politiken“, den Gang Hr. Erik Scavenius traadte frem med sit Angreb, tage Afstand fra den Slags og sige: Nej, lad os faa Ro til at give os af med de Sager, der virkelig paatrænger sig.

Pürschel: For at ikke Tavsheden skal blive misforstaaet, ønsker jeg at svare det ærede Medlem Hr. Rode paa det Spørgsmaal, han rettede til mig. Det ærede Med-

lem spurgte mig, om jeg anser det for at være i Strid med Lovens Forudsætninger, at Brudstykker af Forhandlingerne offentliggøres. Dertil maa jeg svare, at det, man ønskede at undgaa, netop var den daglige Dryppen Gift i Offentlighedens Ører. Derfor ønskede man Offentliggørelse paa een Gang, og dermed stemmer ikke en Offentliggørelse efterhaanden. Dette gælder ogsaa utvivlsomt det foreliggende Spørgsmaal. Denne Betragtning er i og for sig tilstrækkelig til at godkende Ministerens Standpunkt overfor Spørgsmaalet om Udlivering af Dokumenterne; men jeg skal dog ikke vægre mig ved at svare paa det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste: om jeg mente, at alle Aktstykker, der har været forelagt Kommissionen i Affæren Cold, skal offentliggøres. Dertil vil jeg sige, at det afhænger af, om disse Aktstykker er af en saadan Beskaffenhed, at de har Interesse for at bedømme Aarsagerne til Bankens nuværende økonomiske Vanskeligheder. Det er jo det, der er det afgørende efter Lovens Ord. I øvrigt ligger hele Affæren Colds Henvisning til denne Kommission efter det, der hidtil er oplyst, udenfor Forudsætningerne, saaledes som jeg har forstaaet Loven. Det kan derfor ikke ventes, at Lovens Bestemmelser skal være direkte anvendelige derpaa. Jeg vil mene, at naar man nu een Gang har henvist den dertil, bør man ogsaa med Hensyn til denne Affære anlægge det Synspunkt, som man maa og skal anlægge for de øvrige Forhold, som Kommissionen faar til Behandling.

Rode: Jeg kan ikke antage, at det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ret i, at Ministerens Henvisning af denne Sag til den nedsatte Kommission ligger udenfor Loven. Jeg maa tværtimod anse det for givet, at Ministeren har benyttet Undersøgelseskommisionen, fordi han mente, at Sagen laa indenfor Loven; og den ligger da ogsaa ganske klart indenfor Loven, naar man undlader at følge det ærede Medlem Hr. Pürschel i en fejlagtig Gengivelse af Lovens Indhold. Thi Loven handler ikke om Undersøgelsen af, hvad der har ført til Bankens Sammenbrud, men om en Undersøgelse af *Bankens Forhold*, særlig naturligvis, hvad der har ført til dens Sammenbrud; *hele* Bankens Forhold er givet til Undersøgelse, og jeg skulde antage, at blandt de af Bankens Forhold, der paakaldte Undersøgelse, laa ogsaa den Omstændighed, at Bankens Direktør, der samtidig var Medlem af Bestyrelsen for et stort Selskab, sammen med dette Selskabs Direktør fore-